

ΙΣΠΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΤΟΥ VICENTE DIEZ DE TEZADA

ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ

ΙΑ φορά κι' έναν καιρό, ήταν ένας βασιλιάς κι' είχε μια κόρη όμορφη, σαν άχτιδα Αφροδίτων ήλιου. Όλα τα βασιλοπούλα την είχαν ερωτευτεί για τις άρμονιες γραμμές του κορμιού της, που φαινόταν κομμένο από χιόνια και τριαντάφυλλα, καθώς και για την ύπεροχη ψυχή της, που διαφύλαξε αυτές τις ήταν κομπούνη με τις αντιλήψεις της δόξας των αγγέλων και των σοφωτών...

Ήταν σά μια μικρούλα άγια ή λαιρωμένη αυτή βασιλοπούλα κι' η λαιρωμένη αυτή βασιλοπούλα κι' η άγια της, ή άγια κι' η άγια, ήταν δεμένη στην αγάπη του Θεού. Δεν της άρεσε να παγαίνει ούτε στις κοσμικές γραφές και συναρμολογίες, ούτε στους άγδους και τις ιπποδρομίες, ούτε στο άξιμο του κοινοειού και της σαίτας. Οι γελωτοποιοί και οι ταρδακτιόνιογοι με τα κωμωμιά τους, άντι να βγάλουν γέλια άπό το λαμό της, έβράζαν δάκρυα άπό τα μάτια της.

Άκόμα κι' άντιότις τους έρωτικούς τρεοδαυτήρους, που έλαζαν κίττο άπό τα παράθυρα της γλάια παραλονετικά τραγομιά ή άταλές ή σθηματικές νυκτοδίες, τους έδιωζε ή βασιλοπούλα μ' ένα κωμωγέλο ένγενικό, με λίγα κωμωμιά ή μ' ένα λουλούδι. Η ήλιωκομένη άρζόντισσε του παιδιού άδικα αρταλαδοίσαν να ενζωορτησουν και να διασκεδάσουν τη βασιλική τους καρδιά με εθιμικές γραφές, ή κωμίες της τιμής με ενζωορτητικές κωμωκεντικές κι' οι κωμωοι ακόλοθη με τις άλλόκοτες στολές των.

Όλα ήταν περτάτα. Η βασιλοπούλα είχε άποφασίσει να παραδοθή όλοψα στον Κόμο, μ' άμειρωση στο Θεό το ένοδιαστό λουλούδι της άγνότητος της. Πούθεσε να γίνει μοναχή, ή μη κωλογορή στο πιο άρχαιο μοναστήρι της χώρας, όπου ήταν ήρωμένη ή γιαγιά της, ή γρηναία βασιλομήτορ.

Έξεντη την έποχη ένας άπιστος μάφρος βασιλιάς, που το βασίλειό του συνόρευε με τη χώρα της βασιλοπούλας, κήρυξε πόλεμο στον πατέρα της κι' ύστερα από μια μάχη άμιατηρή, όπου χάθηκε το άνδρος του πατρός, έλασε κι' ο ίδιος ο χριστιανός βασιλιάς κωλόδος στα χέρια των άπίστων.

Έτσι, κωμωμένο, έξεντελιωμένο, όμεινο σ' ένα δέντρο, ελαστέφθηκε το δόστυχο βασιλιά ο μάφρος Σουλτάνος, ό όποιος τότε είχε :

—Μονάχα ένας τρώος έπάραξε για να κώνουσε εθίρη και να σε άμησο έλευθέρω. Σ' όλο τον κόσμο έχει έπαδοθεί ή φημη της άπιστίας της μονάχαρης βασιλοπούλας σου. Στο βασίλειό μου την άναφέρουν ός την πιο μεγάλη κωλλοη που βγήκε άπό τα χέρια του Άλλάζ. Την έρωτευτήκα, κωμίες να τη γρηοίρω, για την άρετη και για τις χωρές της. Δός μου τη γρηναία...

—Καί χίλιες χωές άν είχα να χίλιος, και με χίλιους θανάτους άν με φοβήριζες, άποκοίθησε πρηγανό ο αχιμάλτος, δεν θα κωνα άντο που μου ήπιας. Πήν να την ιδώ γρηναία στο πλινθό σου, θα τη σκοτώσω με τα ίδια μου τα χέρια...

—Ο κωρός είχε μεγάλης συνδουλόμενος, παρατήρησε ό Σουλτάνος, και θα σε κίλη γρηγορα ν' άλλίξης γρηομη.

Κι' άμειρος διάταξε να κλείσουν το διστωκωμένο βασιλιά σε μια σκοτεινή γρηλακή.

Πέρασαν μέρες και βδομάδες από τότε κι' ή βασιλοπούλα δεν είχε μάθει τίποτε άκόμα για την τύχη του πατέρα της. Έπί τέλους, κωμωοι χριστιανωοί δραπέ-

τες άπό τη χώρα του μάφρου Σουλτάνου, έφτασαν στο πάλαι και της διηγήθηκαν όλα τα περτασιακά.

Η άγνη βασιλοπούλα πέρσε τη νύχτα της παρακωλώνας με δάκρυα το Θεό για τη σωτηρία του πατέρα της και την άλλη μέρα έστειλε άνθρώπους της στο μάφρο βασιλιά, για να μάθουν τους όρους του για την άπελευθέρωσή του αχιμάλτος του.

—Νά του τάξτε, είτε στους άνθρώπους της, όλους τους θρωογούς μας, άκόμα και το μωό μας το βασίλειο. Τα δίνω μ' ενζωορτηοί μου, άρζει να λαιρωθή ό βασιλιάς, ό άρένης κι' ό πατέρας μου...

Έργναν οι άνθρώποι της, έλειψαν ήμέρες κι' όταν γρηόσαν πίσω είχαν στη βασιλοπούλα :

—Όλα τ' άνήθηξε ό μάφρος ό Σουλτάνος. Η καρδιά του είχε πω άνάσθητη κι' από τις πέρες που βουνον, πω σκληρή κι' από τα νύχια των θεορών. Η μόνη άπάτηρα που έχει, είναι να του δώσει το χέρι σου, να γίνει γρηναία του.

—Νά ξαναπάτε να τον βρήτε, τους είχε ή άγνη βασιλοπούλα, και να του δώστε τις χωρές πλεξοδές των μαλλιών μου. Του τις χαρίζω για τη λαιρωη του βασιλιά και πατέρα μου...

—Θα το κίλης άντο άλληθινά, κωμίες ; φωνάζαν μ' έκαλή ή εθίγενείς.

—Θα το κίλη, άποκοίθησε ή βασιλοπούλα μ' άπόφασο. Οι άνθρώποι της έργναν πάλι για τη χώρα του Σουλτάνου κι' όταν ξαναγρηόσαν πίσω είχαν στη βασιλοπούλα :

—Οι κώτοι μας πήγαν άνοφελος. Άζουσε τί μας είχε ό άπιστος Σουλτάνος ; «Δεν ύπάραξε στη χώρα μου κωμωοί άντι το κωμωοί άντων των μαλλιών. Μα έγω δεν θέλω παρά το χέρι της όμορφης βασιλοπούλας σου...»

—Νά ξαναπάτε και να του δώστε τα δόντια που θα σταθώ να μου βγάλουν ένα—ένα για τη λαιρωη του πατέρα μου ! είτε ή βασιλοπούλα.

—Θα το κίλης άντο άλληθινά, κωμίες ;

—Θα το κίλη και θα φιλώσω το λόγο μου !

Οι άνθρώποι της πήγαν πάλι στο Σουλτάνο κι' όταν γρηόσαν, της είχαν :

—Ο Σουλτάνος μας άποκοίθησε πός δεν έχει στους θρωογούς του μακρωοτάρια άντι τα δόντια σου, μ' άντός ήπιας το χέρι σου, μονάχα το χέρι σου...

—Σήφτε πάλι πίσω και πρησφέρτε τον τα μάτια μου πω θα δεχτώ να μου τα βγάλή με το ίδιο ται το χέρι, για την άγνη του πατέρα μου, φωνάζε μ' άπειπία ή βασιλοπούλα.

—Θα το κίλης άντο άλληθινά, κωμίες ;

—Θα το κίλη και θα φιλώσω το λόγο μου !

Καί πάλι έργναν οι άπειπαιμένωοι και στο γρηομοί τους είχαν στη βασιλοπούλα :

—Δεν έχει στα στολidia του ζαζαρία τόσο άπορταφερά άντι τα μάτια σου, μας άποκοίθησε ό μάφρος Σουλτάνος, με θέλει όστους το χέρι σου...

—Νά ξαναπάτε άκόμα για στερηνη φορά και να του ήπτε πός άν μου δώσει το βασίλειό του λόγο να έλευθέρωση τον πατέρα μου, έγω του ύπόσχωμα να του πρησφέρω ότι επιθίμει, διάταξε ή βασιλοπούλα.

—Θα το κίλης άντο άλληθινά, κωμίες ;

—Θα το κίλη και θα φιλώσω το λόγο μου !

Οι άπειπαιμένωοι πήγαν κι' είχαν την παραγγελία της βασιλοπούλας στο Σουλτάνο κι' άντός γρηάτος χωοί, έστειλε στη βασιλοπούλα μια λιμτηρη συνδοεία για να της φέρουν όδωρα κωμωλόματα από μετάρια και κωμωοισα κι' ένα γρηοό κωμωι γρηάτο με διακωμω κωμωμιατα. Έκει μέσο ύπληχε και μια περκαμνη, στην όποία ό Σουλτάνος έγραφε πός :

Έτσι κωμωμένο, έξεντελιωμένο, δεμένο σ' ένα δέντρο έπισκέρφθηκε το δόστυχο βασιλιά, ό μάφρος Σουλτάνος...

δεγόνταν το χέρι της βασιλοπούλας κι έδινε το βασιλικό του λόγο πως θα ελευθέρωνε τον αιχμάλωτο πατέρα της.

Η βασιλοπούλα υποδέχτηκε μ' ευγένεια τους μανθούς άπειταίμενους και ύστερα από τρέσσοες μέρες γιορτών που έκανε προς τιμή τους, μόλις ξημέρωσε η πέμπτη μέρα, τους ξεφορόδωσε ως την πόλη του παλατιού.

Η βασιλοπούλα είχε γίνει τώρα γλυκιά και στεγνή και τα κόκκινα τρανιάρικια του προσώπου της είχαν μεταβληθεί σε λευκά λείρια. Διό άτ' τις αγαπημένες της θεογαυίδες τη βασιπούσαν για να μην πέση λιποθυμισμένη και γίγνη της στεζόντουσαν κλάγοντας όλες ή άρχόντισσες του παλατιού.

— Πηγαίνετε στο καλό, εύγενοι αθένητες, είτε ή βασιλοπούλα, άνωμαρετόνισα τους μανθούς. Προσφέρετε στον ισχυρό Σουλτάνο και γυρίο σας αυτό το κομμάτι το στολισμένο με χρυσάμι και ροικίνια που του στέλνω, ούάν μια μικρή ανταπόδοσι στα πλούσια δώρα του, και θαμνηθήτε να του πείτε πως ή χρυσαιάνες βασιλοπούλες ξέχρουν να φιλάω το λόγο τους να' έλπιούν πως κι' οι μανθοί βασιλμάδες δεν τροπιάζουν το δικό τους...

Μόλις οι άπειταίμενοι έβρισκαν από πάλι τον, ο Σουλτάνος τους υποδέχτηκε, περαιοιζόμενος άτ' όλους τους μανθούς του στη μεγαλοπρεπέστερη αίθουσα της υποδοχής, θέλοντας μ' αυτόν τον τρόπο να τιμήση περισσότερο τη βασιλοπούλα που θα γινόταν γυναίκα του.

Οι πρέσβεις παρουσίαν στον γυρίο τους το κομμάτι το στολισμένο με χρυσάμι και ροικίνια και τότε προσέτησαν όλα μ' έκκληξι πως ή φοτερές πέτρες είχαν λιώσει και το κομμάτι ήταν αναμειγμένο με αίμα. Τό άνοιξαν όμως κι' έδωσαν έντροχως μέσα σ' αυτό, πάνω σ' ένα στέφια από λουλούδια, ένα γυνάτιο χέρι κομμένο άτ' τον καρπό, μ' ένα γρατί στα κίτρινα του δαχτυλά του έγραφε :

«Αφέντη να το χέρι πουν ζήτησες! Τό έκομα εγώ ή ίδια για να σ' εύχαριστήσω!...»

Αμέσως ο Σουλτάνος έπεσε γυίο γονατιστός κι' άρχισε να κλάει άπελάτισμένα. Έβγαλε β-στέρα από το δαχτυλό του ένα δαχτυλάδι, πάνω στο όποιο έλαμπε ένα μεγάλο σμαράγδι, το φόρεσε στο μεσιανό δαχτυλό του κομμένο χεριού και δεν παντρεύτηκε από τότε άλλη γυναίκα.

Έτσι ή γυνάικα βασιλοπούλα ελευθέρωσε με τη μεγάλη της θοία τον πατέρα της κι' αυτή κλείστηκε σ' ένα μοναστήρι, όπου με τον καιρό γίγνη ηγοιμένη. Κι' όλος ο κόσμος την ήξερε καλά με το όνομα «Η Άγία με το ένα χέρι»...

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο... ΤΡΕΛΛΟΣ

Σ' ένα από τα ταξίδια του στο Παρία, ο διάσημος σοφός Χίντιμπολτ έπεσεέφθη τον επίσης όνομαστό φρενολόγο Μπλιάν και του εξέφρασε την επιθυμία να δειπνήση μαζί μ' έναν τρελλό.

— Αυτό που μου ζητάτε είναι εύκολότατο και, άν θέλετε, κάμετέ μου την τιμή να φάτε μαζί μου αύριο, του άπάντησε ο Μπλιάν.

— Πολύ εύχαριστός.

Πραγματικά, την άλλη μέρα ο σοφός παρεκάθησε στο τραπέζι του γιαιρού άέναντι του άγονόστου, έξ πόν όποιον ο ένας που ήταν μαυροφανεμένος και φαλακρός, άρχισε να τρώη και να πίνη, χωρίς να λέη λέξι.

Αντιθέτως ο άλλος που είχε άπαχα μαλλιά, γυάζιο κοιμητομένο φοίχο και τους άγκώνες του διαρκώς πάνω στο τραπεζομάντηλο, ένω κατεβόρχθηκε τά φαγητά, συνμιλούσε σιγχιόνως κι' έλεγε διάφορες ίσοφρίες.

Κατά τα επιδόρδια, ο Χίντιμπολτ έσκυψε στον άμφιτρούνα του και, δείχνοντάς του με την άκρη του μπιού τον δούτερο άτ' τους προσκαλεσμένους, του φηθίρισε σιγά :

— Σας εύχαριστώ πολύ, άγατηρέ, 'Ο τρελλός σας με διασκεδάζει πολύ...

— Τι λέτε; φώναξε κατάκληρτος ο γιαρός. Δεν είναι αυτός ο τρελλός. Είν' ο άλλος, έκείνος που δεν άνωξε καθόλου το στόμα του.

— Τότε ποιός είναι αυτός που μιλά;

— 'Ο Μπαϊζάκ, έξοχότατε!...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Οι άρχαίοι έπίστευαν, ότι ή γή δεν είναι στρογγυλή, άλλ' άποτελείται από έναν επίπεδο δίσκο.

— 'Ο πληθυσμός της γης πρό δεκατέντε έτών άνήρχετο σε 1.450 εκατομμύρια άτομους.

— 'Η απόστασις της γης από τον ήλιο, είναι 92.800.000 μίλια.

— 'Ο άέρας δεν έχει χρώμα.

— Οι ήλιολοκίνοι άναπνέουν λιγότερο άέρα άτ' τους νέους.

— 'Ο άέρας το καλύτερο είναι ελαφρότερος άτ' το χερμάτι.

— Άτ' όλα τα ζώα, τον περισσότερο άέρα άναπνέουν τα μικρά όδωικά πούλια.

— 'Ο πεπαισμένος άέρας έχει πολιτικές θεραπειακές ιδιότητες.

— 'Η Ρώμη κατά τη μεγάλη πυρκαϊά που συνέβη επί Νέρωνα, κωρύχταν έξι όχθό μέρες.

— 'Η φωτιά είναι το καλύτερο άπολυμαντικό μέσον.

— 'Η κατά το 1812 τρομερή πυρκαϊά της Μόσχας, κατά την εισβολή των στρατευμάτων του Μ. Ναπολέοντος, έπέφερε ζημία 750 εκατομμύριον.

— Στη νοτιοανατολική Άσία, όταν μια γυναίκα πρόκειται να γεννήση, σέμφωνα με τα έθια του τόπου, διώχνεται άτ' το σπίτι της και αναγκάζεται να ζήτηση καταφύγιο στα... δάση!...

— Άπειδείθη ότι τα χρώα χόρτα που φυλάγουν οι κτηνοτρόφοι για χειμερινή τροφή των ζώων μέσα σε λιγνάδια ή σε λίανους, διατηρούν τις θρεπτικές ιδιότητες έξι πέντε κι' έξη χρόνια.

— 'Η περισσότερο... μυστακόφρες γυναίκες άπαντούν στη Μαδρίτη και στην Άρμενία.

— Αντιθέτως προς τη γνώμη των περιποτότων σανατόλιον του, ένας ξένος ιατρός διατεινεται ότι οι άνθρωποι του μέλλοντος θάνα τονο τρωτό, ώστε δεν θάγουν άνάγκη να φορούν φοίχα!

— Έχει παρατηρηθεί, ότι τα άρόματα, εκτός των άλλων πικροκευμάτων του, έχουν την ιδιότητα να είναι αντισηπικά και να προφυλάσσουν ταύδ τους ανθρώπους από τις επιδημίες.

— Άνακαλύφθηκε ότι τα βακτηρίδια των διαφόρων άσθενειών αναπτύσσονται μονα στο σκοτάδι και ότι το φως άποτελεί τον σπουδαιότερο άνταπόδο του.

— 'Ο Αϊστρωός ιατρός Ράι-χελμας συμβούλευε όσους πάσχουν από νευρικά κωήματα να πλυθούν στα χροβάτια, γυρισμένοι προς τον νότο.

— Οι πρώτοι καθορίτες κατασκευάστηκαν στη Βενετία κατά τις άρχές του 13ου αιώνα. Πριν άτ' αυτούς, οι άνθρωποι μετεχειρίζοντο μεταλλα γυαλιερά για να καθορτίθονταν.

— 'Η γλώσσες και διάλεκτοι που υπάρχουν σ' όλο τον κόσμο, άνέχονται σε 2.750 περίπου.

— Σιδερένια άπόβηλα κατασκευάστηκαν για πρώτη φορά στην Άγγλία κατά το 1843.

— 'Η πρώτη ασφαλτιστική έταιρεία ζώης ιδρύθη στο Λονδίνο στα 1706.

— Το φως διατρέχει κάθε δευτερόλεπτο άπόστασι 300.000 χιλιομέτρων.

— Άρχιεπειον του περιήμιον ναού του Άγιου Πέτρου της Ρώμης ήταν ο Μιχαήλ Άγγελος.

— 'Ο Μ. Ναπολέον εισέφθη αυτοκράτορας στις 2 Δεκεμβρίου 1804 και πέθανε στην Άγία Έλένη στις 21 'Οκτωβρίου 1821.

— Τα ματογυάλια εφευρέθησαν από έναν Γαλλό στις άρχές του 13ου αιώνα.

— Το πρώτο άποβηλο που διαβηκε τον Ωκεανό στα 1818, ήταν το άγγλικό «Ανατέλλον Ήλιος».

— 'Η καλλιέργεια του ζυχαροκαλιού στην Άμερική άρχισε από το 1751 και το πρώτο εργοστάσιο προς καταργασίαν του ιδρύθη στα 1758 στην 'Ορλεάνη.

— 'Ο δόκτωρ Τάνερ παρέμεινε πρό έτών νησιώδης επί 40 μέρες, πίνοντας μόνο νερό. Στο διάστημα αυτό έφαγε 15 όιάδες άτ' το βάρος του.

— Το ταύι εισήχθη στην Εθιοπία άτ' τους 'Ολλανδούς κατά το 1610. Στην άρχη δε το μετεχειρίζοντο μόνο οι πλούσιοι και σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις.

— 'Η έκοσι της Άγγλης με τη Σκωτία έγινε στα 1707 και με την Ίσλανδία στα 1801.

— 'Ο ήχος τρέχει με ταχύτητα 734 μίλιον την ώρα.

— 'Η πρώτη γνωστή δημοσία βιβλιοθήκη ιδρύθη από τον Περσέπολο στας Άθήνας κατά το έτος 540 π. Χ.

